

RØDT BØLER

Utgitt av
marxist-leninister i
Bøler, Bogerud, Ulsrud-distriktet

nr. 1

11 januar 1972

Husleiene på Bøler.

Vi har en Bøler-avis. Den heter Bøler vel-informasjon. I de siste numrene av den er det lagt vekt på de sosiale tiltakene som vi har grunn til å glede oss over, så som Samfunnshus, Idrettsanlegg o.s.v. Det er vel og bra, selv om de er kommet mange år etter de burde. Vi som gir ut Rødt Bøler vil derimot konsentrere oss om en del videre problemer som Bøler-beboerne har.

Mange av oss har det vanskelig økonomisk og vil sannsynligvis få det verre, etter hvert som prisene stiger. Vareprisene har nå begynt å skyte i været igjen etter opphevelsen av prisstoppen i november. Men husleiene stiger fortere enn den gjennomsnittlige prisøkninga. En stigning på 60-70% i løpet av en 3-4 års periode er ikke uvanlig på Bøler i den siste tida. Grunnen til dette er ikke bare den allmenne prisstigninga, men som oftest kommunens og statens skatte-avgifts- og rentepolitikk.

Og de nye menneskene som flytter inn her, må betale store summer under bordet; vi har hørt summer som 50 000 kr for 3-roms leiligheter. Disse prisene kan man sette fordi etterspørselen er så stor.

Hvem står bak denne politikken, og hvem tjener på den?

Det er de private næringsinteresser som aktivt jobber for å øke antallet arbeidsplasser i Oslo-gryta, for det lønner seg best for dem. Derfor flytter folk fra utkantstrøkene og hit. Byen må bygges ut, og dette bevirker igjen at de kommunale utgifter med hensyn til kloakk, veibygging o.s.v. blir skyhøye. Og dette må vi vanlige folk betale i form av stadig økende avgifter og skatter. Selvfølgelig er det vi som må betale, mens det private næringsliv, og særlig de store kredittinstitusjonene går fri. De betaler mindre og mindre skatter til stat og kommune, og greier fint å øke profitten.

Men er det nødvendig

å føre en politikk som bygger samfunnet på denne måten? Kan en ikke lage et samfunn hvor den økonomiske politikken tjener flertallet av folkets interesser?

Selvfølgelig er det mulig

å bygge samfunnet slik at det blir billig å bo, hvor prisene holdes stabile, hvor store sosiale goder er selvfølgelige og hvor folk slipper å stuves sammen i drabantbyer rundt et umenneskelig storbymiljø.

Men da må vi si ifra når vi mener noe er urettferdig. Vi må vise at det står en sterk folken mening mot slike tiltak som f.eks. øking av eiendomsavgiftene. Og vi må ikke bare si ifra. Vi må gå til kamp mot forverrende tiltak, forfølge våre protester til de blir tatt til følge.

Vi kan ikke la storkapitalens interesser råde, hverken på hjemstedet, arbeidsplassen eller ellers i samfunnet. Hvis vi, det vanlige arbeidende folket, vil ta makta selv for å få gjennom våre interesser, kan ingen byråkrat eller kapitalist slå oss tilbake. De er avhengige av oss, men vi er ikke avhengige av dem.

I siste nr. av Böler vel-informasjon står det om eiendomsskattene og avgiftene som er endret - og om en protest fra Haralökka borettslag, som fikk støtte fra styrene i andre borettslag. Dette protestskrivet ble tiltrådt av Böler vel og fellestråd, og så sendt videre. Den er nå på vei fra komité til komité i det offentlige byråkratiet, og vår tro er at den vil miste sin kraft etterhvert som tida går og byråkratene maler.

En papirprotest fører ikke fram, fordi det er ikke satt makt bak kravene.

Hvis vi skal få slike protester til å føre fram,
må vi vise at de vanlige leieboerne i distriktet står bak dem. Vi må danne husgrupper som setter seg inn i sakene og på grunnlag av det får resten av leieboerne til å gå imot husleieøkinger (og andre prisstigninger det er muligheter til å stoppe). Hvis kampen blir ført langt nok, kan det bli aktuelt med husleiestreik. Det er et kampmiddel som kan få de "ansvarlige myndigheter" til å legge om politikken. Da settes det makt bak kravene, og da har vi mulighet til å nå fram.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

Krisetendenser.

Det går nok mot dårligere tider og arbeidsløshet nå, sier mange. Eldre folk kjenner igjen begynnelsen på krisa i 30-åra når de ser på det som skjer. 1971 ble et år med mange bedriftsnedlegg- elser, oppsigelser og permitteringer. Oslo området ble ikke så hardt rammet i første omgang. Men oppsigelsen av et helt skift på Jötul rett før jul gir oss en pekepinn på at Ostfold-situasjonen kan komme hit også før vi vet ordet av det.

Vi merker de dårlige tidene også ved at matvareprisene hele tida gjør nye hopp oppover. Husleia spiser opp en stadig større del av lønningsposen. Boligspesulasjonen skaper en uholdbar økonomisk situasjon for unge folk og folk som nå flytte fra saneringsstrøk. Skattene flyr i været og havner i storkapitalens strukturrasjonaliseringsfond.

Hva kan vi gjøre med dette?

Skal vi gjøre som Bratteli sa i nyttårstalen og som Arbeider- bladet skriver, d.v.s. spenne inn livreina, "vise besindighet" og melde oss inn i EEC?

NEI, å bøye seg for krisetendensene, legge seg på ryggen og slutte å kjenpe, vil bare kunne forverre krisa.

Ei økonomisk krise er ingen naturkatastrofe som det er umulig for menneskene å unngå. I de sosialistiske landa Kina og Albania er det f.eks. ikke noen krise eller krisetendenser nå. Tvertom, hvert år blir det en stadig forbedring av folkets kår. De økonomiske krisene er storkapitalens verk og ikke noe resultat av en slags naturlover.

Hvorfor får vi økonomiske kriser?

Storkapitalen er på stadig jakt etter å tjene mer penger; etter å øke sin profitt. For å oppnå det må de produsere store mengder varer og selge dem til høye priser - samtidig som lønningene blir holdt så lavt som mulig. Men når de øker prisene og på samme tid holder lønningene nede, får ikke folk nok penger til å kunne kjøpe storkapitalens produkter. Særlig ikke når en så stor del av lønna går med til skatten, som det gjør i Norge.

Dette er det vi kaller en uløselig motsigelse i kapitalismen. Så lenge kapitalismen består vil det komme økonomiske kriser.

Storkapitalen sier at produksjonen ikke lønner seg, men med det mener de bare at den ikke gir stadig høyere profitt. Det snakkes om overproduksjonskrise, men egentlig er det bare overproduksjon i første rekke fordi folk ikke har råd til å kjøpe varene, ikke fordi de ikke har behov for dem.

Det er arbeidsfolk som må bære byrdene av krisa. Alle som opplevde 30-åra vet det. Også mange mindre kapitalister mister alt de eier. Men de virkelig store kapitalistene kommer uskadd fra det. De bare lagrer pengene sine i påvente av bedre tider og muligheter for høyere profitt.

Storkapitalen vil denpe krisa ved å få Norge inn i EEC og danne store monopolselskaper. Men norsk medlemskap i EEC vil ikke stanse krisetendensen.

Tvertimot - i EEC landa er disse tendensene sterkere enn i Norge. I England som skal inn i EEC, er det over en million arbeidsløse. I Italia hvor arbeidsløsheten alltid har vært høy, stiger den voldsomt nå. I Frankrike og Tyskland som tidligere har hatt relativt lav arbeidsløshet, har det også steget fartruende det siste året. Tvungen innskrenkning av arbeidstida ha blitt mer og mer vanlig i Tyskland.

Hvis Norge skal gå sammen med disse landa i EEC, kan vi raske få samme omfang på problemene her.

Hva kan vi så gjøre for å hindre at utviklinga av krisa går sin gang?

Ja, vi må med alle våre krefter forhindre at Norge kommer med i EEC. Vi må si klart fra med streiker og demonstrasjoner når forhandlingsresultatet foreligger den 22. Vi må skape en enda sterkere og breiere motstandsfront mot EEC enn den vi har nå. Det store flertallet av oss som bor på Bøler, vil få sine kår forverret hvis vi kommer inn i EEC. Derfor må vi alle sammen ta aktivt del i kampen.

Vi må ikke "vise besindighet" når det gjelder lønnsoppgjør og husleieøkinger. Vi må stå på våre rettmessige krav. Og vi må kjempe for et sosialistisk Norge. Fordi bare sosialismen i siste instans kan forhindre de økonomiske krisene.

Klassekampen:

Boks 6159 Etterstad Oslo 6.

Postgirokonto 20 66 99.

Abonnementspriser:

Kr. 15. pr. år og kr. 7.50 pr halvår.

Gruppeabonnement (min. 5 stk.)

kr. 12 pr. år.

KLASSEKAMPEN

MARXIST-LENINISTISK ARBEIDERAVIS